

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοστολήν, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρόλου Μερουβέλ : Οἱ Τρεμορ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *Κ. (τέλος). — Ἰωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, ἰσπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀντ. Φραβασίλη, (τέλος). — ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΣ, ρωτικὸν διήγημα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαιρῶς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀνανεοῦντας ἢ νεωστὶ ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' τοῦ συνεργάτου ἡμῶν Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χαρτον καὶ ὥριον χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου Ἀρρίνου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' καὶ τὸν ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400 σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γρ. Δ. Σετοπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς

ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ».

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑβδομάδος δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (3^η περίοδος) τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχμῶν 6. τῆς ἀρχικῆς τοῦ τιμῆς οὐδὲς ἄρ. 10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκόνες, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφαί, Μουσικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφεῖα, Βιομηχανικά, Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάσθησαν οἱ ἐγκριτωτέρου τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστᾶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔτος καὶ δι' ὅ,τι δῆποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

[Τέλος]

ΚΕ'

Ἐξ μῆνας βραδύτερον ὁ φοβερός καὶ ἀπαίσσιος ἐκεῖνος χειμὼν εἶχε παρέλθει.

Μόλις ὁ πόλεμος ἐπερατώθη καὶ ὁ καιρὸς μετεβλήθη ἀποτόμως. Θερμοκρασία γλυκεῖα καὶ γόνιμος περιέβαλλε τὴν γῆν διὰ μανδύου πρασίνου ἀνθέων καὶ χόρτων, ὡς εἰ ἤθελε νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ ἔχνη τῶν ζένων.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου τὰ ἐρείπια τοῦ Σεβὰν ἀφῆρέθησαν καὶ οἱ γεωργοὶ ἐκάλυψαν διὰ φυτειῶν τὴν θέσιν, ἔνθα ὑπῆρχεν ὁ πύργος μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν κτιρίων τῆς ἀρχαίας καὶ ἀπερᾶντου ἐκείνης οἰκοδομῆς δὲν ἔμεινε πλέον εἰμὴ ἡ σκιὰς, ἡ κατοικουμένη ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Λαβράνης.

Ὡς ἐκ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὗρίσκετο, ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κοιλάδος πρὸς τὰ πλάγια τῶν λόφων, ἀπέφυγε τὴν καταστροφὴν. Ἡ σκιὰς αὕτη, τυχαίως κατασκευασθεῖσα, ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία εἰς τοὺς Φαρζεάς, οἵτινες οὐδὲν μετέβαλλον τοῦ ἀγροτικοῦ βίου των.

Ἐμειναν ἐκεῖ μετὰ τῆς θυγατρὸς των, κατασταθείσης μαρκησίας δὲ Τανναί-Κουλάνζ, καὶ τοῦ υἱοῦ της, δν ὁ κόμης Σουβραί, ὁ κηδεμὼν του, ἤρχετο νὰ ἐπισκεφθῇ σχεδὸν καθ' ἑκάστην.

Ἡ Σολάνζη ἐζήτησεν ὡς χάριν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Σουβραί, νὰ διευθύνῃ τὰς υποθέσεις τοῦ οἴκου δὲ Τανναί, τοῦ οἵου μόνος κληρονόμος ἦδη ἦτο τὸ βρέφος ἐκεῖνο, ἀγνοοῦν τὸ ἀναμείνον αὐτὸ μέλλον.

Ὁ οἶκος τῆς νέας μαρκησίας ἦτο ἐκτι-

σμένος ἐν εἵδει καλύβης καὶ ἐν μέσῳ ὠραιότατου κήπου.

Ὁ Οὐγὸς δὲ Σουβραί, ὅστις ἠρέσκετο εἰς τὰ κτίρια, ὅπως ἔλεγεν ἄλλοτε, μετεμόρφωσε τὴν κατοικίαν τοῦ φύλακος, διαφυλάξας πάντοτε τὴν ἀγροτικὴν αὐτῆς ὄψιν. Οἱ σταῦλοι καὶ τὰ βουστάσια μετεβλήθησαν εἰς αἰθούσας. Οἱ κηπουροὶ τὰς περιέβαλον δι' ἀνθέων, οἱ τοῖχοι αὐτῶν ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ τῶν παντοειδῶν ἐκείνων ἀνθέων.

Ἐν συνόλῳ καὶ πρίγκιψ διαβαίωνν ἡ ἀποπλανεθεὶς κατὰ τὴν θήραν, ἤθελε κατοικήσει ἐκεῖ ἐπὶ τινα καιρὸν ευχαρίστως.

Ὁ Φαρζεάς ἔζη ὅπως συνήθως.

Ἀπῆρχετο εἰς τὰ δάση, τὸ ὅπλον ἐπ' ὧμου ἔχων καὶ τὸν κύνα μεταξὺ τῶν ποδῶν του, ὡς εἰ εἶχε πάντοτε τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, καὶ ὡς εἰ μὴ ἐδικαιούτο εἰσοδημάτων, ἅτινα οὔτε κἂν ἐσκέπτετο.

Μόνον δὲ ἤρχετο συχνότερα ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἐπὶ πλείοντερον χρόνον, ὅπως ἀγρυπνῇ ἐπὶ τῆς θυγατρὸς του.

Αἱ συγκινήσεις τῆς νέας γυναικὸς ὑπῆρξαν ἰσχυραὶ εἰς ἄκρον, μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ μαρκησίου· τρομερὸς πυρετὸς τὴν κατέλαβε καὶ ἐκοράτησεν αὐτὴν ἐπὶ δύο μῆνας μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Ἡ Καταλίνα καὶ ἡ Ἀμώνη δὲν ἐμακρύνοντο τοῦ προσκεφαλαίου αὐτῆς. Ἐκεῖ διήρχοντο νυχθημερόν· ἀπ' ὅτου ἀπώλεσε τὸν σύζυγόν της, ἡ Σιμώνη οὐδὲν ἄλλο φίλτρον τῇ ἔμενε, καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Σολάνζην πᾶσαν τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς· δὲν ἐχωρίσθη πλέον· ἡ νέα γυνὴ οὔτε κἂν ἐσκέπτετο τοιοῦτόν τι. Ὁ δεσμὸς αὐτῶν οὔτε λόγων οὔτε παραστάσεων εἶχεν ἀνάγκην. Ἡ Σολάνζη ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ Σιμώνη τῇ ἀνῆκεν, ὅτι θὰ ἐφονεύετο πρὸς χάριν της καὶ ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν δυσκόλων ἀπατρημένων ὀφθαλμῶν τῆς Ἀμώνης. Ἦτο λοιπὸν εὐδαίμων διὰ τὴν συνοικίαν ταύτην, ἥτις τῇ ἐφαίνετο φυσικωτάτη καὶ ἦτο τῷ ὄντι τοιαύτη. Ἐπὶ τέλους ἡ χήρα τοῦ σιδηρουργοῦ τὴν εἶχε κατὰ τὴν ἀσθένειάν της ἐπιμεληθῇ διὰ τοιούτων προσπαθειῶν καὶ